

5 vuoden irtisanomissuoja

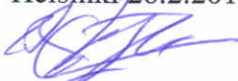
Helsingin kaupungin taloustilanne on erittäin huolestuttava, koska tulot eivät kata menoja. Mielestäni kunnallisverojen kiristäminen ja lisääntyvä velanotto eivät ole taloudellisesti kestäviä ratkaisuja erityisesti pitkällä aikavälillä. Tällä hetkellä veroprosentti on jo niin korkea kuin 18,5%. Vuonna 2012 talousarvion mukaan Helsingin kaupunki on kerännyt noin 2 755 miljoonaa euroa veroja pääosin kunnallisverojen kautta. Lisäksi kaupunki saa valtionosuuksia 248 miljoonaa euroa. Kaikkiaan 4,4 miljardin euron toimintamenoista 54% menee sosiaali- ja terveysvirastolle, ja toimintamenoista noin 35% johtuu henkilöstön palkanmaksuista. Helsingin kaupungin väestönkasvu, työllisyyden heikentyminen ja erityisesti siihen liittyvä it-alan työpaikkojen väheneminen asettaa lisää paineita kaupungin tuloille. Lisäksi Helsingin kustannukset ovat olleet suuret verrattuna muihin kuntiin. Helsingin tulopohjaa haastaa myös voimakas muuttoliike. En kannata peruspalveluiden leikkausta ratkaisuna. Sen sijaan ehdotan kuntahenkilöstön viiden vuoden irtisanomissuojan purkamista.

Mielestäni tällaisessa taloustilanteessa kunnilla ei ole varaa ylläpitää raskasta hallintoa julkisella sektorilla. Irtisanomissuoja luo kalliin hallintorakenteen liittokuntiin, joissa virkamiehille keksitään väkisin virkoja, mikä ei ole tarkoituksenmukaista. Positiivinen kilpailutus on tässä tapauksessa täysin eväty. Lisäksi työllisyyden kannalta on tärkeää, että myös taloudellisesti vaikeina aikoina vapautuu työpaikkoja uusille työntekijöille. Nämä uudet työntekijät tuovat uusia toimintatapoja ja ideoita, jotka ovat kriittisiä kaupungin kehityksen kannalta. Vuodesta 2008 työttömyysaste on voimakkaasti kasvanut. Pitkäaikaistyöttömät ja ikääntyneet työttömät ovat tässä tilastossa aliedustettuina, koska työttömyys luvut kuvaavat vain aktiivisten työnhakijoiden määrää. Lokakuussa 2012 Helsingissä oli kuitenkin 10% enemmän työttömiä työnhakijoita kuin edellisellä vuotulla. Tarvitsemme uusia työpaikkoja näille työnhakijoille myös julkiselta sektorilta.

Mielestäni viiden vuoden irtisanomissuoja on lyhytaikainen ratkaisu, joka näennäisesti tukee julkisen sektorin työllisyyttä, mutta kun tehottomuus kasvaa ja tulot jäähtyvät miinukselle, edessä on kipeitä ratkaisuja, jotka tulevat joka tapauksessa koskemaan sekä henkilöstöä että palvelujen tuotantoa. Kunnallisverojen kiristäminen julkisen sektorin tehottoman henkilöstöjärjestelyn ylläpitämiseksi on myös epäoikeudenmukaista kaupunkilaisia kohtaan. Viiden vuoden irtisanomissuoja rikkoo myös tasa-arvoa, koska se ei koske koko kunnan henkilöstöä, esimerkiksi yhtiöiden henkilöstöt eivät ole irtisanomissuojan piirissä. Vaihtoehtoisesti kun kunnat ulkoistavat esim. ruokahuolto- ja siivouspalvelujaan paikallisyrittäjille, näitä matalapalkkaisia työntekijöitä ei koske sama irtisanomissuoja.

Erityisesti kuntaliitossa viiden vuoden irtisanomissuoja mahdollistaa väärinkäytökset, joissa peräkkäisiä kuntaliitoksia tehneen kunnan henkilöstöllä on irtisanomissuoja pahimmissa tapauksissa yli 15 vuotta. Tämän jälkeen mahdollisuus kyseisen henkilön uudelleen palkkaamiseen toiseen työpaikkaan on lähes olematon iän ja taitojen puutteiden takia. Viiden vuoden irtisanomissuojasta huolimatta julkisen sektorin henkilöstön hyvinvointi on edelleenkin heikko sairauspäivien määrän perusteella. Pitkä irtisanomissuoja jopa heikentää henkilöstön hyvinvointia, koska henkilöstö passivoituu ja tehottomuus sekä byrokratia lisääntyvät.

Helsinki 26.2.2013

Belle Selene Xia